

אליה = אל ישר

הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא-- לפני בוא
יום יהוה הגדול והנורא והשיב לב-אבות על-בנים
ולב בנים על-אבותם-- פן-אבוא והפיתי את-הארץ
חרם... (מלאכי ג' 23-24)

אך שגגה היא להאמין כי מדובר באליהו הנביא:
כי אכן, לא נודע בשליחות זו = (מלאכי ג' 1) = ופנה-דרך לפני... שם המלאך כמלאכי הנביא
והלא שלוח הוא להיות מלאך הברית. אולם, נודע לנביא כי: אליה = אל ישר.

"יהיו לי אמר יהוה צבאות"
"ליום אשר אני עשה סגולה"
(מלאכי ג' 17)

רמי ניר

ביום של סתו

סגלת ברכה

כשהגשמים ירדו פתאם,
יורה ועוד יורה -- יורו בעוז,
ברק ועוד ברק -- בחום הסתו
והאזיר לזהט...

העשבים של ירח "בול",
רוק ועוד רוק -- בנוף ירוק,
גדודים, גדודים -- של עננים ייסעו,
ייסעו ברוח-ים...

אז,
שמש של צדקה--
תזרח ביום הסתו הזה,
אל חורף של יבול מלא,
אל גשם של ברכה...

ובאביב הבא,
זיו אור חמלה בהיר נראה,
ביום שאלהים ירצה,
ביום סגלה ברוכה,
סגלת -- ברכה...

כשבנחלים יזרום ישטוף,
פוחז ועוד פוחז -- ירקוד אל-על,
עובר שוב יעבור -- יעף הזרזירים
והשקיעות אדם...

הילדים ירימו קול,
שירה ועוד שירה -- מלות פליאה,
קריאה ועוד קריאה -- לסתו הבא,
בצחוק של תם הלב...

אז,
שמש של צדקה--
תזרח ביום הסתו הזה,
אל חורף של יבול מלא,
אל גשם של ברכה...

ובאביב הבא,

זיו אור חמלה בהיר נראה,
 ביום שאלהים ירצה,
 ביום סגלה ברוכה,
 סגלת -- ברכה...

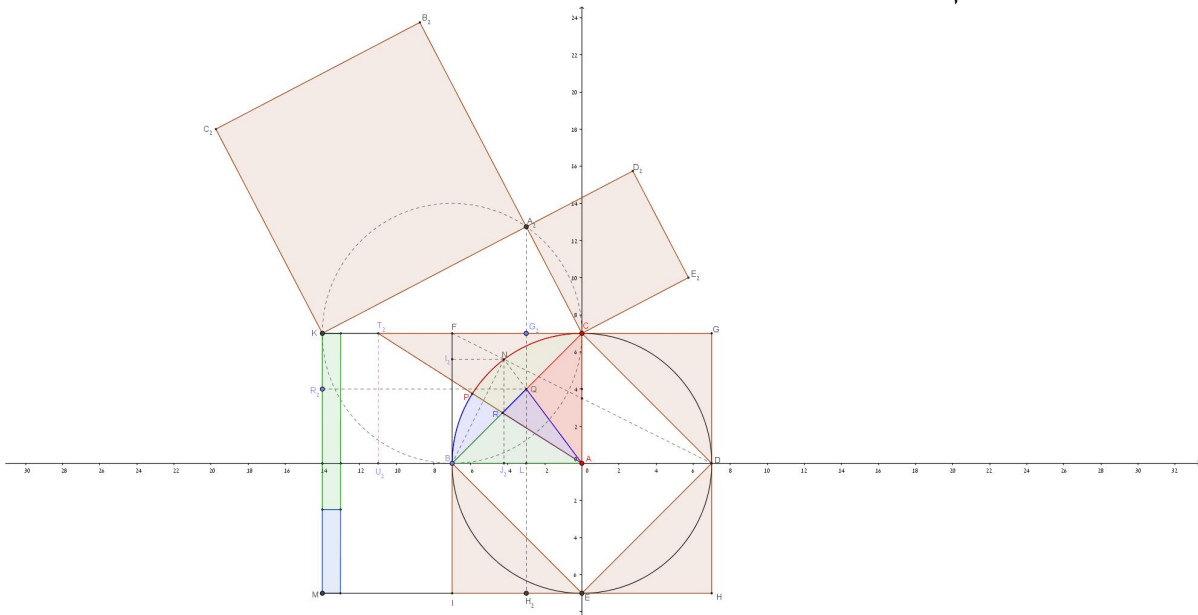
מה נרדף ומי ירדף,
 מעט ועוד מעט -- הזמן יחלף,
 התלם בשדה -- חרוש יפה יותר
 והפלה נאה...

השחר כבר עלה נכון,
 אחת ועוד אחת -- נמצא חשבון,
 בצל הפסוף -- לא שוברים יתרון,
 עת מלחמה ועת שלום...

כן,
 שמש של צדקה --
 תזרח ביום השתו הזה,
 אל חורף של יבול מלא,
 אל גשם של ברכה...

ובאביב הבא,
 זיו אור חמלה בהיר נראה,
 ביום שאלהים ירצה,
 ביום סגלה ברוכה,
 סגלת -- ברכה...

רישום של תרבוע אוקלידי לעיגול ולמעגל:

ואכן, כך נודע לדוד המלך המספר הנצחי הקבוע הנתון מראש כרצף על חוט וריבוע ליראת שמו של אל ישר:

$$NQ = \text{קטע נצחי קבוע נתון מראש} = 2 \text{ אמות מחיתוך במעגל}$$

$$NQ \cdot 22 = \text{חוט המעגל הזה} = \text{היקף ריבוע והוא בתרבוע} = QR_2MH_2$$

$$NQ \cdot 7 = \text{קוטר למעגל זה והוא בתרבוע} = BD$$

$$22/7 = \text{מעגל / קוטר} = \text{מספר נצחי קבוע נתון מראש}$$

כך, גם נודע ונבחר **המספר**: [22]=[אֵל] בדעת יוסף שדאג לתעדו בכתובת ציור קיר במקדש חנום חותפי II במצרים יחד עם תיעוד שמו **צִפְנַת פְּעִנַח**... (בראשית מא' 45). כתובת נצחית זו מתעדת את **מספר בני ישראל הבאים למצרים**: $22+15 = 37$ **מספר שם [ישראל]=[37]** **נפש יעקב מן הבאים מצרימה** (33 נולדו במצרים) [15]=[ישראל] וכמובן [אֵל + אַמוֹנָה]=[7]=[זמן]. **מספרים** נבחרים אלה בכתובת, באים לערוב לשפת בחיי **נצח ישראל**... = (תהילים צ"ו) = **להגיד פי-ישראל יהוה**... = **אליה = אל ישראל**.

$$\text{ישראל} = 22 + 15 = 37 = \text{אל ישראל}$$

מתוך כתובת בקטע מצויר הקיר במקדש קברו של חנום חותפי במצרים

(33 נולדו במצרים)

37 נפש יעקב מן הבאים מצרימה...

וכך גם עולה מתיעוד מידות תכנית המקדש בספרים: **מלכים**, **ירמיה** ו**יחזקאל**, כי חישובי המידות בעיגול ובמעגל מושתתים על **אמות מידה** רציונליות המאשרות **מספרים של אל אמונה**. לכן, במתכוון לצורך בניין המקדש נודע **לְדוֹד הַמֶּלֶךְ הַמְּסַפֵּר הנצחי הקבוע** הנתון מראש: $22/7$ וכיום ידוע גם סמלו של **צדק אוקלידי** $\pi = 22/7$.

נכון להאמין כי השפה העברית בכוונת נצח מושתתת על **22 אותיות** להבטיח יראת שמו של **אל ישראל** ואולי תהיה זו טעות להסכים עם הרעיון כי שמו של **עבר** מעיד על פועלו, שהוא היה זה אשר ייסד את השפה העברית. אך, ללא ספק, ניתן להפיק מידע רב מן הטקסט התנכ"י ובעיקר מתיעוד **המספרים** בתכנית המקדש ומתקבל – כדלקמן:

אמה = 22 אצבעות

טפח = 5 אצבעות = דופן ים הנחושת

קו המים = 30 אמה בקוטר פנימי של 210 אצבעות

קוטר חיצון ים הנחושת = 10 אמות = [210 אצבעות + 2 טפחים] = 220 אצבעות

מעגל = 132 אצבעות = 6 אמות

ראדיאן = 21 אצבעות = מחוג = רדיוס

היקף עמוד נחושת = 12 אמות = 264 אצבעות = **חוט** = (מלכים א' ז' 15) = רחוט שתיים-עשרה אמה יסב את-העמוד...

דופן לעמוד נחושת = 4 אצבעות

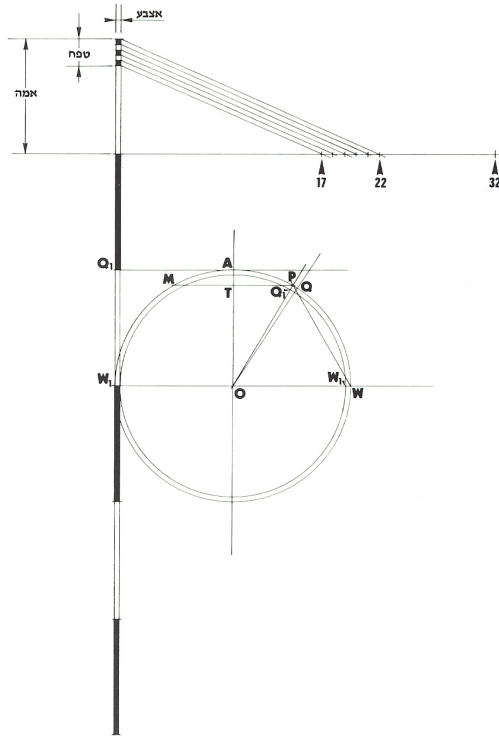
קוטר פנימי לעמוד = 76 אצבעות

קוטר חיצון לעמוד = 84 אצבעות

$$\text{אצבע} = \pi - \frac{2r}{6}$$

ואכן, **המלך דוד** ונתן הנביא תכננו בהסתמך על הכוונה ו**שלמה המלך**... ו**יבן פמו-רמים מקדשו**... = (תהילים ע"ז 69) על-סמך מכנה משותף של סרגל קנה המידה המעגלי הרציונלי. ואם קיימת אגדה המספרת על **פיתגורס** שבזמן שהותו בבבל למד, אצל

הנביא יחזקאל, את החשבון הרציונלי גיאומטרי במשולש ישר זווית 3:4:5, לא במקרה חסר לו הידע עד כמה פשוט אצילי וטהור מלמד המעגל את יסודותיו ביפי החיתוך $\tan 2\alpha = 4/3$ שחותך הוא עצמו על עצמו, בחכמת התרבו.

הבניה הגאומטרית ל-"קנה המדה המעגלי" = "סרגל"
 $22(PQ) = PW$ נתון: $OW = WP = WQ = W_1Q_1 = OA = W_1Q_1$
 "קנה המדה" = $6 [W_1Q_1]$ = אורכו של הקף פנים הטבעת
 "קנה המדה" = 6 אמות = 132 אצבעות
 1 אמה = $W_1Q_1 = W_1Q_1 = OA$ = 22 אצבעות
 1 טפח = 5 אצבעות
 אצבע = $[W_1Q_1]/22$
 ספר יחזקאל פרק מי - 5

עולה מהנ"ל כי = (מלאכי ג' 1) = **וּפְתָאם יְבוֹא...** מתועד להוכיח עד כמה גדול בעולמנו מספרם של = (מלאכי ג' 19) = **כָּל-זָדִים וְכָל-עֲשֵׂה רָשָׁעָה...** ואכן, גם בארצנו זאת תמונת המציאות החברתית של ימינו. כי כאז כן גם עתה, רבים הם הטוענים = (מלאכי ג' 14-15) = **אִמְרַתֶם שׁוֹא עֲבַד אֱלֹהִים וּמָה-בַּצַּע כִּי שִׁמְרָנוּ מִשְׁמֵרְתּוֹ וְכִי הִלְכְנוּ קִדְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאֻשְׁרִים זָדִים גַּם-נִבְנוּ עֹשֵׂי רָשָׁעָה גַם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלְטוּ... כלומר, כאשר מתבססת הדעת על מחסור אז בשוגג: כל אֱלֹהֵהוּ = אֱלֹהֵהוּ.**

כך, עד בואו של אותו יום
"יום יהוה הגדול והנורא"

**וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי שָׁמַי
 שָׁמַשׁ צְדָקָה
 וּמִרְפָּא בְּכַנְפֶיהָ...
 (מלאכי ג' 20)**